

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥
 विव्याधनवभिस्तूर्णशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ सतुतंप्रतिविव्याधपंचभिर्निशितैः शरैः ॥ २२ ॥ रुक्मपुंखैर्महेष्वासो गार्धपत्रैरजिह्वगैः ॥ सात्यकिंतुमहाराजप्रहस
 न्निवभारत ॥ २३ ॥ दुःशासनस्त्रिभिर्विध्वापुनर्विव्याधपंचभिः ॥ शैनेयस्तवपुत्रंतुहत्वापंचभिराशुगैः ॥ २४ ॥ धनुश्चास्यरणे छित्वा विस्मयन्नर्जुनं ययौ ॥
 ततो दुःशासनः क्रुद्धो वृष्णिवीराय गच्छते ॥ २५ ॥ सर्वपारशवींशक्तिं विससर्ज जिघांसया ॥ तांतुशक्तिं तदा घोरांतवपुत्रस्य सात्यकिः ॥ २६ ॥ चिच्छेदशतधा
 राजन्निशितैः कंकपत्रिभिः ॥ अथान्यद्दुनुरादाय पुत्रस्तव जनेश्वर ॥ २७ ॥ सात्यकिं च शरैर्विध्वा सिंहनादं न नर्दह ॥ सात्यकिस्तुरणे क्रुद्धो मोहयित्वा सुतंतव ॥
 ॥ २८ ॥ शरैरग्निशिखाकारैराजघानस्तनांतरे ॥ त्रिभिरेव महाभागः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २९ ॥ सर्वाय सैस्तीक्ष्णवक्त्रैः पुनर्विव्याध चाष्टभिः ॥ दुःशासनस्तु
 विंशत्या सात्यकिं प्रत्यविध्यत ॥ ३० ॥ सात्वतोपि महाराजतं विव्याध स्तनांतरे ॥ त्रिभिरेव महाभागः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ ३१ ॥ ततोऽस्य वाहान्निशितैः शरैर्ज
 घ्रे महारथः ॥ सारथिं च सुसंकुद्धः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ ३२ ॥ धनुरेकेन भल्लेन हस्तावापंचपंचभिः ॥ ध्वजंचरथशक्तिं च भल्लाभ्यां परमास्त्रवित् ॥ ३३ ॥ चिच्छे
 दविशिखैस्तीक्ष्णैस्तथोभौ पाष्णिं सारथी ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ ३४ ॥ त्रिगर्तसेनापतिना स्वरथेनापवाहितः ॥ तमभिद्रुत्य शैनेयो मुहू
 र्तमिव भारत ॥ ३५ ॥ नजघान महाबाहुर्भीमसेन वचः स्मरन् ॥ भीमसेनेन तु वधः सुतानांतवभारत ॥ ३६ ॥ प्रतिज्ञातः सभामध्ये सर्वेषामेव संयुगे ॥ ततो दुः
 शासनं जित्वा सात्यकिः संयुगे प्रभो ॥ जगाम त्वरितो राजन्येन यातो धनं जयः ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशो दुः
 शासनपराजये त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच किं तस्यां मम सेनायां नासन्केचिन्महारथाः ॥ ये
 तथा सात्यकिं यातं नैवाग्नन्नाप्यवारयन् ॥ १ ॥ एको हि समरे कर्मकृतवान्सत्यविक्रमः ॥ शक्रतुल्यबलौ युद्धे महेंद्रो दानवेष्विव ॥ २ ॥ अथ वा शून्यमासीत्तद्येन
 यातः स सात्यकिः ॥ हतभूयिष्ठमथवा येन यातः स सात्यकिः ॥ ३ ॥ यत्कृतं वृष्णिवीरेण कर्मशंससिमेरणे ॥ नैतदुत्सहते कर्तुं कर्मशक्रोऽपि संजय ॥ ४ ॥ अश्रद्धेय
 मचित्यं च कर्म तस्य महात्मनः ॥ वृण्यं धकप्रवीरस्य श्रुत्वामेव्यथितं मनः ॥ ५ ॥ न संतितस्मात्पुत्रामेयथा संजय भाषसे ॥ एको वै बहुलाः सेनाः प्राचुद्रात्सत्य
 विक्रमः ॥ ६ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

किं तस्यामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥